

POŠTNINA PLAČANA V GOTOVINI.

PRILOGA NOVIN.

CENA ŠTEVILKI 1 DIN.

Marijin list

Oktober, 1934.

Štev. 10.

30. letnik

MARIJIN LIST

Pobožen mesečni list. Izhaja vsaki mesec 8. na spomin pedesetletnice razglašenja verske istine od Marijinoga nevtopenoga poprijetja 1. 1904., decembra 8., gda je te list kak prvi pobožen slovenski list Slovincem Slovenske Krajine do rok dani. — Vre-
jüje i izdava ga z dovolenjom cerkvene oblasti: **Klekl Jožef**, vp. plebanoš v Črensovcih, Slovenska Krajina, Jugoslavija.

Cena letno: 12 Din na skupni naslov, 15 Din na posamez-
noga, v inozemstvo 40 Din. Plačati se mora do 25. marca. Siromakom
se dovoli, da četrtletno ali mesečno plačajo naročnino naprej.

Ugodnosti naročnikov: 1. Naročniki dobijo na konci leta brez-
plačno kalendar Srca Jezušovoga. 2. Vsaki tjedan se služi za nje
edna sveta meša. 3. Večne meše so plačane za nje: a) v Celji pri
sv. Jožefi, b) v Grobljah i c) v Soboti v Martinišči v mešnoj zvezi
Marije Pomočnice. 4. Deležni so sadov več jezerih svetih meš, štere
letno da služiti „Seraphinsko dobrodelno društvo“ v Linzi.

K Marijinomi Listi se da vsaki mesec 16 stranski mladinski
list „Marijikin Ograček“ letno za 4 Din.

Če bo meo Marijin List 20 jezero naročnikov, dobi vsaki
brezplačno Marijikin Ograček.

Pripomnimo, da se tjedenske svete meše služijo na čast sv.
Družine i da ma pravico vsaki naročnik uredniki naznaniti namen,
v šteroga naj se sv. meša služi. Vse to je brezplačno. Edno prosi
samo uredništvo, naj naročnik po doblenoi milosti objavi zahvalo v
M. listi i toga širi med svojimi poznanci. Zahvala je brezplačna. Pri-
pomnimo še, da se dela vse brezplačno i se čisti dobiček obrne na zi-
danje hiše sv. Družine, v šteroj se bodo lahko opravljale zaprte
dühovne vaje. Te sveti namen naj tüdi širi Marijin list. — Vrednik.

D a r i.

Na Dom sv. Franciška v Črensovcih so darüvali v Din. sledeči:
Copot Ana, Odranci, naj se počasti sv. Anton 10, Kolenko Treza, Črensovci,
20, v Brezjaj med romari flabrano 586·75, Smej Štefan, Beltinci, 10, N. Bel-
tinci na čast sv. Antoni v zahvalo za prijete dobrote 4, Ivko Ignac, G. Bis-
trica, v zahvalo, ka stvar ozdravila 10, Žižek Roza v zahvalo na čast sv.
Antoni, ka stvar ozdravila 5, Horvat Alojz i žena z Kruplivnika v Franciji 30,
Horvat Janoš, Trnje, prosi za blagoslov, 5, Hozjan Kata, Trnje, 1·50, N. Bel-
tinci v zahvalo za vslišano molitev 6, Režonja Bara, V. Polana, prosi po sv.
Antoni blagoslov, 10, Gabor Orša, Odranci, 5, Špiclin Kata, Črensovci, na
č. sv. Antoni v zahvalo, k stvar v red spravila, 2, N. z Črensovec prosi lü-
bezen moža do žene, 3, Kralj Aga, Žižki iz Francije 25, Trstenjak Štefan,
Gorica, iz Štirine, 5, Nerad Ivan iz Črensovec, 10, Čurič Treza, z Trnja 2,
Kovač Matjaž z Črensovec 50, Žižek Verona, Črensovci, z Francije 10, Jere-
bič Štefan z Lokavec 1 Din. — Oča sirot povrni vsem obilno. — Odbor.

Namen Marijinoga lista je: 1) da po širjenji Marijine časti tolaži Jezušovo Srce i 2) da iz čistih dobičkov podpira dom duhovnih vaj posvečen sv. Družini. Sv. Ivan Bosko, daj nam oba doseči!

Mesec rožnoga venca ali čisla.

Kak naj se moli sv. čislo.

Mesec oktober je posvečen Mariji, Kralici sv. rožnoga venca. Vsaki den da sv. Maticerkev moliti sv. rožnivenec z litanijami lauretanskimi i z molitevov k sv. Jožefi: K tebi bežimo o blaženi Jožef... Vse to se moli za sveto Matercerkev, to je za vse duše. Za grešnike, da se spreobrnejo; za pravične, da stanovitni ostanejo; za trpeče, da do potrplivi; za skušavajoče, da zmagajo; za pokojne, da se rešijo očiščilišča itd. Sam namen nam že glasno naznanja i nas opomina, da sv. rožnivenec pobožno molimo.

Poleg namena nas pa priganja k pobožnosti še druga okolščina, najprej odpustki. Sv. rožnivenec, če smo v stani milosti, nam na vsako jagodo Očanaša ali Zdravemarije da že obilne odpustke. V starom krščanskem časi opravljena več letna ostra pokora se nam vzeme za samo edno Zdravo Marijo ali eden očanaš, če smo v stani milosti i če je čislo bilo blagoslovljeno na dominikanske i križarske odpustke. Dobijo se pa tudi popolni odpustki po opravljenoj spovedi i sv. obhajili. *Potrebno je pa za pridobitev odpustkov, da se rožnivenec z premišlavanjem moli.* To premišlavanje da sv. rožnomivenci poleg odpustkov takšo ljubkost, da ne more z rok djati svetoga čisla več tisti, ki se je navado, da je z premišlavanjem moli. To premišlavanje nas pripela k sv. Družini. Ž njov se veselimo, ž njov se žalostimo i ž njov dobivamo tudi moč trdnoga zavüpanja, da lejko spevlemo pesem zmage, pesem dike.

Naj dobre dušice navčim na to premišlavanje, je tü na kratki napišem. Povdarim pa, da v ednoj ali dvej minutaj pa še v kračšem časi je lejko opraviti premišlavanje. Gledajmo je.

Pred vsakov desetinov, prle kak začneš očanaš moliti, premišlavli:

V e s e l o č i s l o.

1. Koga si, Devica, od sv. Düha poprijela.

Dobra Mamika na tisto veselje te prosim, štero si te čütila, gda si Jezušova mati postanola, čüvaj me vse nečistosti. Ti si bila čista devica v poprijetji, v rojstvi i po rojstvi.

2. *Koga si, Devica, v obiskavanji Elizabete nosila.*

Dobra Mamika, na tvojo reč se je odprlo Srce tvojega Sina i blagoslovilo mater Elizabeto pa v njeni utrobi rešilo Ivana Krstitela poprijetnega greha. Vošči tudi za mene edno reč, da se rešim vsakoga smrtnoga greha.

3. *Koga si, Devica, rodila.*

Mamika, neskončna je bila tvoja radost, gda si prva zaglednola Boga v človečoj podobi i si njemi pravila: Moj sinek! Daj mi stanovitnost v dobrom, da bom ga vreden ednok tudi jaz v nebi gledati.

4. *Koga si, Devica, v cerkvi darüvala.*

Mamika, od meča ti je gučao sv. Düh Bog po starčeki Šimeoni, ki ti dušo prebodne te, gda de tvoj Jezuš znamenje, šteromi do protigučali. A ti si bila vdana v božo volo. Prosi za mene, da bom tudi jaz.

5. *Koga si, Devica, v cerkvi najšla.*

Dobra Mamika i dober Ajtek, sv. Jožef, tri dni sta jočič iskala Jezušä. Potrto je bilo pri tom iskanji vajno srce. Na to žalost vaj prosim i na radost, štero sta občütila, gda sta ga najšla i gda je boži Sin vama pokoren bio, najdita gor Jezušä za vse uboge grešnike, ki so ga zgübili.

Ž a l o s t n o č i s l o.

1. *Ki je za nas krvavi pot potio ali krvavi znoj točo.*

Moj trpeči Zveličar, groza te obišla i mržja pa strah sta te zgrabila, gda si vido pred sebov grehe sveta, tudi moje, da bi je na sebe vzeo. Grdostija naših grehov ti je krv stisnola iz srca, ki ti je po obrazi tekla na zemlo. Smiluj se nam grešnikom.

2. *Ki je za nas bičan bio.* Trpeči Jezuš, reši me vse nečistosti i nezmernosti v jeli i pili, za štere grehe so te bičali. Žalostna Mamika, na razbičano telo tvojega Jezušä te prosim, podpiraj nas v telovnih skušnjavaj, da zmagamo.

3. *Ki je za nas z trnjom koronan bio.* Dober Jezuš, večne slave Gospod, sramotna krona venča tvojo glavo. Posodi mi jo. Pritisni mi jo na glavo za vse grehe gizdosti i daj mi globoko poniznost. Za tebe hočem vse zaničavanje i zametavanje mirno prenesti.

4. *Ki je za nas težki križ neso.*

Križani Zveličiteo! Mamika te sreča po toj poti, po poti križa. Naj se ti smili! Plačaj njej bolečine, ki je je prestala, gda te je srečala i z svojim nedopovedljivim trpljenjom tolažila. Daj, da sem jaz ino vse duše njena dobra deca.

5. *Ki je za nas križan bio.*

Mamika, Jezušä nemaš več. Grozno so ga mučili, z strašnov smrtjov vmorili i niti po smrti njemi ne dali mirü, presmeknoli so njemi Srce. Ne joči se! Jaz ga rad mam. Z lübezni do njega i tebe ščem vse veselo pretrpeti i mreti, gda i gde i kak on žele.

O d i č e n o č i s l o .

1. *Kl je odičeno od mrtvih stano.*

Mamika, tvoj Jezuš pá žive i več nikdar ne vmerje! O kakše, kakše veselje! S tebov se veselim i ti z vüpanjom povem: jaz tüdi vstanem ednok veseli i odičeni, ti mi boš k tomi pomagala.

2. *Kl je v nebesa šo.*

Mamika, za njim si gledala i se veselila njegove slave, v štero je šo. Zdaj se je spunilo, ka ti je angeo pravo, ka kralstvu njegovomi ne bode konca. Večni krao je on. Prosi za mene, da bom dober, bogaven njegov podanik.

3. *Kl nam je sv. Dūha z nebes poslao.*

Ti si ga, Mamika, prva dobila i v popolnoj meri te je napuno. On je morje lübezni. V to je vtopo tebe, svojo zaročnico, da jo deliš tüdi nam, svojoj deci. Mamika, daj mi, o daj mi, veliko lübezen do Boga i bližnjega.

4. *Kl je tebe, Devica, v nebesa vzeo.*

Mamika, Jezuš je prišo po tebe i te v nebesa vzeo. Večna i neskončna blaženost se ti je začela. Ne spozabi se v njej, z düšic, ki tak vroče jočejo po tebi, Mamiki svojoj, ne spozabi se z vernih düšic v očiščilišči.

5. *Kl te je, Devica, v nebesaj koronao.*

Na zemli si bila mati bolečin i kralica zasramüvanja, zato si postala v nebi kralica večne slave, kralica vesolstva. Tüdi mojega srca kralica si. Tvoj naj sem! Popolnoma tvoj. Tvoj sluga, tvoj rob. Delaj z menov, kak ti je vola. Tebi slüžiti je kralüvati.

Tak molimo sv. čislo, pa se ga nikdar ne navolimo. Nesamo ne navolimo, nego vsikdar lübše nam postane. Mesto teh premišlavanj pa lahko tüdi drüge vzememo, štere našo düšo bole nasitijo. Potrebno pa je, da ponizno i s popolnim zavüpanjom se bližamo k Zveličari i Mariji, njegovoj prečistoj materi, pa sv. Jožefi, njegovomi vernomi hraniteli. Na te način postanemo kotrige sv. Družine i se napunimo z obilnimi miloščami.

Našim v Franciji, da se lejko spovejo.

Spitavanje düšne vesti.

N a v o d i l o .

To spitavanje düšne vesti nücaš pri spovedi samoj. Pri pripravlanji na sv. spoved dobro pregledni vse naslednje grehe i šteroga znaš, da si včino, tistoga numero pokaži s prstom i ga povej slovenski. Spovednik bo vido, šteri greh ti kažeš s prstom. Tistoga tüdi on ma v francoskom jeziki zapisanoga.

Pri smrtnom grehi moraš povedati število, kelkokrat si ga včino. Zato s prsti pokaži bar približno število.

Navodilo za spovednika.

Spovedavajoči se Vam s prstom pokaže številko greha. Številke v slovenskom jeziki odgovarjajo številkam v francoskom jeziki. Število smrtnih grehov pokaže s prsti.

Spoved.

Prosim Vas, častiti oča, da želem opraviti spoved s pomočjov naslednjega spitavanja dūšne vesti, ar ne vem dobro francoski.

Sem oženjen (samski.)

a) Zadnjič sem bio pri spovedi pred... (pokaži s prsti) meseci;

pred... (pokaži s prsti) leti.

b) Zadnje spovedi sam ne dobro zvršo.

c) Naloženo pokoro ne sem zvršo (sem pozabo).

I.

1. Ne sam molo.
2. Zajtra pa večer ne sam molo.
3. Razmišleno sem ruolo.
4. Dvojo sam v verskih istinah.
5. Poslušao sam protiverske guče.
6. Proti veri sem gučao.
7. Protiverske knjige sem čteo.
8. Proti Bogi sem mrmrao.
9. V božo pravičnost sem dvojjio.
10. Obiskavao sem protiverska društva.
11. Obiskavao sem veri nevarna društva.
12. Obvūpao sem nad zveličanjom.
13. Norca sem se delao iz svetih reči.
14. Bogoskrunski sam se spovedao i prečisto.
15. Dao sem si prerokūvati s kart.

Avis pour confesseur.

Celui qui vient être confessé, marque du doigt le numéro du péché. Les numéros en slovène correspondent aux numéros en français. On indique le numéro des péchés graves avec les doigts.

Confesse.

Je Vous prie, révérend abbé, de faire ma confesse à l'aide de suivant examen de conscience parce que je ne sais pas bien le français.

Je suis marié (non).

a) Ma dernière confesse était, il y a... (on indique avec les doigts)... mois;

il y a... ans.

b) Je n'ai pas bien accompli ma dernière confesse.

c) Je n'ai pas fait ma pénitence (j'ai oublié la faire.)

I.

1. J'ai négligé les devoirs de prière.
2. J'ai manqué aux prières du matin et du soir.
3. J'étais distrait dans la prière.
4. Je doutais de la religion.
5. J'ai écouté des paroles contre la foi et l'Église.
6. J'ai proferé des paroles contre la foi.
7. J'ai lu des livres hostiles à la religion ou à l'Église.
8. J'ai murmuré contre Dieu.
9. J'ai douté de la justesse de Dieu.
10. J'ai fréquenté des sociétés impies.
11. J'ai fréquenté des sociétés dangereuses à la foi.
12. J'ai désespéré de mon salut.
13. Je me suis moqué de choses saintes.
14. J'ai profané les Sacrements.
15. J'ai consulté les cartes.

II.

16. Brez potrebe sem imenü-
vao božje ime.
17. Brez potrebe sem prise-
gao.
18. Preklinjao sam.
19. Boga, svece sem prekli-
njao.
20. Prisege sem ne držao.
21. Oblübe sem ne zvršo.
22. Po krivom sem prisegno.

III.

23. V nedelo sem delao.
24. Po nedelaj i svetkaj sem
ne bio pri sv. meši (po
svojoj krivdi).
25. Po svojoj krivdi sem pri-
šeo kesno k meši.
26. Pri meši sem bio razmi-
šleni.

IV.

27. Stariše sem ne pošüvao
i bogao.
28. Delao sem njim velko ne-
volo.
29. Zaničavao sem stariše.
30. Ne sem pomagao starišom
v nevoli.
31. Ne sem spuno njihove
zadnje vole.
32. Deco sem ne kršćansko
vzgojo.
33. Ne sem dao dobrog
zgleda.
34. Gospodara sem ne bogao.
35. Gospodari sem škodo
včino.
36. Slabo sem ponücao svoj
čas.

V.

37. Srdo sem se.
38. Svojega bližnjega sem
rano.
39. Živino sem mučo.
40. Drügomi sem hüdo želo.

II.

16. Je prononçais des noms
saints sans nécessité.
17. J'ai affirmé une chose par
serment sans nécessité.
18. Je maudissais.
19. Je maudissais le nom de
Dieu, les noms des saints.
20. J'ai manqué á mes serments.
21. J'ai manqué á mes vœux.
22. J'ai affirmé par serment
une chose fausse.

III.

23. J'ai travaillé le dimanche
un temps considérable.
24. J'ai manqué la messe le di-
manche et les jours de fê-
tes (par ma faute).
25. Je suis arrivé en retard á
la messe par ma faute.
26. J'y entretenais des pensées
étrangères.

IV.

27. J'ai manqué d'obéissance
á mes parents.
28. Je leur ai fait une peine grave
29. J'ai méprisé mes parents.
30. J'ai négligé d'assister mes
parents dans le besoin.
31. Je n'ai pas accompli leurs
dernières volontés.
32. J'ai manqué aux devoirs
d'éducation chrétienne de
mes enfants.
33. J'ai manqué de bon exemple
34. Je n'ai pas obéi á mon
maître.
35. J'ai fait un dommage á
maître.
36. J'ai employé mal mon temps

V.

37. Je häis une personne.
38. J'ai blessé mon prochain.
39. J'ai tourmenté des animaux.
40. J'ai désiré mal á mon
prochain.

41. Drügoga kvari sem se veselio.
42. Drügoga sem pohüjšao.
43. Drügoga sem na greh napelavao.
44. Čemerio sem se.
45. Sem bližnjega po krivom sodo.

VI.

46. Sem rad nečisto mislo.
47. Sem rad nečisto želo.
48. Sem nečisto gučao.
49. Sem čteo pohüjšlive stvari.
50. Sem gledao nespodobne stvari.
51. Nespodobno sem včino sam seov.
52. Nespodobno sem delao z osebami drügoga spola (oženjenimi.)
53. V grešnoj priložnosti živem.
54. Nespodobno sem se oblačila
55. Gledao sem nespodobne igre.

VII.

56. Vzeo sem drügoga blago.
57. Peneze sem vkradno.
58. Drügomi sem napravo škodo.
59. Napravo sem krivico v pogodbi.
60. Noro sem drüge.
61. Vkradnjena blaga sem nej nazaj dao.

VIII.

62. Lagao sem.
63. Ogrizavao sem drügoga.
64. Po krivom sem prisegno pri sodišči.
65. Napake drügh sem brez potrebe raznašao.

IX.

66. Poželo sem lücko blago.

41. Je me suis réjoui des disgrâces de mon prochain.
42. Je corrompais des autres.
43. Je séduisais des autres au péché.
44. Je me suis fâché.
45. Je jugeais mon autrui à tort.

VI.

46. J'avais des pensées indécentes.
47. J'avais des désirs indécents.
48. J'ai proféré des discours indécents.
49. J'ai lu des lectures indécentes.
50. J'ai regardé des choses contraires à la pureté.
51. Je faisais des impudences avec moi.
52. Je faisais des impudences avec des autres (mariés.)
53. Je me trouve dans les circonstances péchés.
54. J'étais vaniteuse dans la toilette.
55. J'ai fréquenté des spectacles mauvais.

VII.

56. J'ai pris le bien d'autrui.
57. J'ai pris de l'argent.
58. J'ai causé du dommage à mon prochain.
59. J'ai fait tort dans le contrat.
60. Je trompais mon autrui.
61. Je 'nai pas rendu des choses dérobées.

VIII.

62. Je mentais.
63. Je calomniais mon autrui.
64. J'ai fait faux témoignage en justice.
65. Je disais sans besoin des fautes d'un autre.

IX.

66. J'ai désiré les choses de mon autrui.

67. Nej sem opravo vüzem-
ske spovedi (po lastnoj
krivdi).
68. Zadnjo spoved sam slabo
opravo.
69. Skopi sem bio.
70. Gizdava sem bila.
71. Sem hodo na grešne ve-
selice.
72. Nej sem vršo dobro svoje
dužnosti.
73. V petek sem meso jo.
74. Se nej sem posto.
75. Paroven sem bio.
76. Pijan sem bio.
77. Nepotrplivi sem bio.

Zadostačinenje.

Za pokoro zmoli,

- a) tri očanaše i Zdrave Ma-
rije,
b) pet očanašov i Zdravih
Marij,
c) 1, 2, 3 rožne vence,
d) Lavretanske litanije,
e) Litanije Srca Jezušovoga.

Hvalen bojdí Jezuš Kristuš!

67. Je n'ai pas fait ma confes-
sion annuelle (par ma faute)
68. J'ai fait mal ma dernière
confession.
69. J'étais avare.
70. J'aimais la parure.
71. Je fréquentais des fêtes
péchées.
72. Je ne faisais pas mes de-
voirs consciencieusement.
73. Vendredi j'ai mangé de la
viande.
74. Je n'observais pas le jeûne.
75. J'étais gourmand.
76. J'étais ivre.
77. J'étais impatient.

Satisfaction.

Pour faire pénitence, faites
la prière de,

- a) trois Paters et trois Avés,
b) cinq Paters et cinq Avés,
c) 1, 2, 3 rosaires,
d) Litanie de la Sainte Vierge
e) Litanie du Sacré Coeur de
Jésus.

Loué soit le nom de Jésus!

Sv. hišni zakon.

Lastnosti sv. hišnoga zakona.

Dve posebnivi lastnosti ma sv. hišni zakon i to, ka je edini i nerazdržljiv. Obe lastnosti spadata k naturi sv. zakona.

Edinost sv. hišnoga zakona je v tom, ka istočasno samo eden muž i edna žena lejko skleneta med sebov sv. zakonsko zvezo.

Bog je stvoro ednoga muža i edno ženo; je teda že v začetki, pri nastavitvi sv. zakona postavio zakonsko zvezo na fundament edinosti. Zato je edinost v naturi sv. zakona. To nam dokazuje tudi dejstvo, ka se prilično narodi vednako število moških i žensk; na 100 žensk se narodi okoli 106 moškov. Ali pri moškaj je vekša vmrlivost, na drugoj strani mnogo moškov pokončajo vojske, tak, ka se obojno število v poznejših letaj zvednači. S toga vidimo, ka je Bog sv. zakonsko zvezo nastavio tak, ka eden muž lejko ma samo edno ženo i edna žena samo ednoga muža. To lastnost sv. hišnoga zakona imenujemo edinost.

To lastnost zagovarja i brani tudi Jezuš Kristuš v svetom evangeliumi, ka je sv. zakonska zveza v začetki takša (edina) bila. Mt. 19. 4. — Istina, ka je Bog pri očakaj zavolo vekših

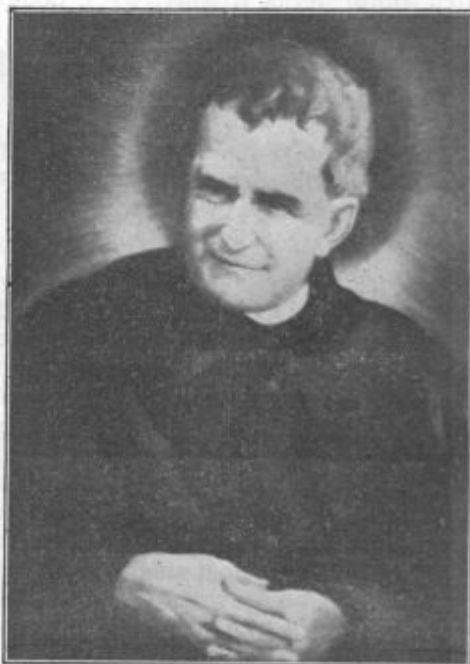
neprilik spregledao to i so tak očaki, kakti Jakob itd., meli po več žen. Ali ravno to graja Kristuš v evangeliiumi i se zazavle na začetek, na postavitev sv. zakona. Tam pa je bio edini.

Edinost sv. zakona zabranjuje dvoje: 1. ka bi edna žena mela več možov i 2. ka bi eden mož meo več žen. Edno i drugo je po naravnom i božem zakoni zabranjeno. Edno i drugo se nahajo samo pri pokvarjenih, razvüzdanih narodaj. Več žen majo samo törki-mohamedanci i mormonska lüstva v Severnoj Ameriki. Ka bi edna žena mela več možov, to se je nahajalo pri ništernih starij narodaj, tak pri Medaj (po poročili Strabo) i pri Britaj, kak poroča Caesar. Vse to pa so prestopki i zakonske zlorabe ravnotak, kak dnesden nečistost, razvüzdanosť i zakonolomstvo. Ali zavolotoga, ka eden ali drugi zakonski prelomi zakon, ešče ne spremeni zakona, njegovoga bistva — nature, niti njegovih lastnosti. Ravnotak te ništerni prastopki, mnogoženstvo, ali mnogo- moštvo ešče ne spremeni zakona i njegove nature, nego samo dokaže, ka je pravilno i ka nepravilno.

Mnogomoštvo je naproti tak naravnomi, kak evangelskomi zakoni. Po splošnom prepričanji je mnogomoštvo na kvar žen- skoj rodovitnosti i jo naravnost vničavle i tak preprečava edini cio zakonske zveze, rojstvo dece. Poleg toga je v tom slučaji oča dece nepoznani i je izključena vsaka dobra i potrebna vzgoja. Vniči nadale vsako redno i pošteno družinsko življenje. Če že samo, pravimo, nezakonsko razmerje moža i žene telko škodi osebnoj sreči dotične peršone, njenoj nezakonskoj deci, kelko

SV. IVAN BOSKO,

patron naših listov. Novine, Marijin List, Marijikin Ograček i vse, ka s temi list izdavamo, smo zročili sv. Ivani Boski, naj njim prosi miloščo, da bodo popolnoma Srca Jezušo- voga listi, Tomi na tolažbo, i naj se v te namen krepko razširijo. D r a g e dšičice, lepo vas prosimo, zmolite vsaki den edno Zdravo Marijo na čast sv. Ivani Boski v gornji namen.

več bi ešče škodilo mnogomoštvo. Zato je te pojav samo iz gole razvüdzanosti, nikak pa ne iz bošega reda Stvarnikovoga!

Ravnatak moremo soditi od mnogoženstva. Ne je ravno izključno proti naravnomi zakoni, ar ne izključüje popolnoma zakonskoga namena rojstva i vzgoja dece, ali itak je na velki kvar družine i družinskoga življenja. Ar je nej izključno proti naravnomi zakoni, zato ga je Bog trpo pri očkaj, pri starih poganskih narodaj, tak kak ešče dnesdén more trpeti razne zlorabe sv. zakona. Ali natura sv. zakona, boži zakon guči proti mnogoženstvi i žele edno ženo!

Mногоženstvo ma posebno kvarne posledice za ženo. Žena s tem zgübi mnogo na svojem dostojanstvi; zgübi svojo enakopravnost nasproti moži. Mož bi mogeo skrbeti za več žen, svojo ljubav izkazati večim, svoje imetje deliti med vse... itd. Žena bi postala robinja, dekla i ne gospa i ne žena, nego cota za razvüdzanost. Krščanski zakon da ženi popolno veljavo, dostojanstvo i enakopravnost ravno stem, ka je edini.

„Zavolotoga zapüsti človek očo i mater i se drži žene (ne žen) i bota dva (i ne 3 ali 4) v ednom teli!“ Gen. 2. 25. — V tom je jasno povedana edinost sv. zakona, ki izklüči vsakšo zlorabo, tak mnogomoštvo kak mnogoženstvo!

Nedela — den Gospodov.

Bog je stvoro človeka z düšov i telom. Zato pa mora človek v tom zemelskom življenji, ki je priprava za večno, skrbeti poleg düše tüdi za telo. Glavno je düša. Nego, tüdi delo za naše zemelske potrebe je zapovedano od Boga, ki je odločo, da se šest dni v tjedni trüdimó i delamo za telovno življenje pa da ne smemo pozabiti na večnost, na düšo, na Boga. Zato je Bog določo, da eden den v tjedni posvetimo večnosti i Bogi. Šest dni je nam Bog podaro, samo ednoga terja za sebe.

Tüdi delavne dni v tjedni častimo Boga i ga prosimo pomoči. Posvečüjemo Njemi svoje delo; Njemi darüjemo vse trpljenje i nevole, štere nas doletijo. Nemremo pa med tjednom zavolo utrüjenosti i vnogoga dela premišlavati od božih reči, ne čteti svetih knjig, ne Boga častiti na najpopolnejši način, to je z daritvijov sv. meše. Mamo pa zato posebni den, gda lejko opravimo tisto, ka v tjedni nemremo. Te den je samo za düšo i Boga. Že v starom zakoni je Bog določo sedmi den — soboto — za svoj den. Vsako delo je moglo počivati. V novom zakoni pa so že apoštolje začeli svetiti prvi den v tjedni, to je nedelo. To pa zato, ar je te den Kristuš stano od mrtvih. Nedela je tak telko stara, kak krščanstvo samo. Kak dobri kristjani i verni sinovje katoličanske Cerkve smo dužni znati, ka je nedela i kak jo moramo prav obhajati.

Ime „nedela“ pravzaprav ne pove toga, ka te den po bistvi je. Pove samo, da ne opravlamó telovnih del, da telo po-

čiva. To je tudi istina, nego glavno je nej. Bistvo nedele je to, kak pove latinska reč (dies) Dominica: den Gospodov. Nedela je prvi den tjedna, šteri je podoba sedmerodnevja, ki je Bog v njem stvoro svet. V svetom pismi čtmo, da je prvi den Bog stvoro nebo i zemlo. Zato je nedela spomin na stvorenje, ki je delo Boga Oče. Prvi den v tjedni je Kristuš Gospod vstano od mrtvih. Zato je nedela istinsko Gospodov den, spomin Njegovoga vstanenja. Vsaka nedela je mali Vüzem, spomin druge bože osebe. Petdeset dni po vstanenji je Bog poslao svetoga Düha — v nedelo, ki je zato spomin tretje bože osebe. Vidite, tak je nedela svetek presvete Trojice, sv. Trojstva, spomin stvorenja po Bogi Oči, odrešenja po Sini i posvečenja po svetom Dühi. Vsi mi kristjani smo bili za nebesa stvorjeni, odrešeni, posvečeni. To se je zgodilo pri sv. krsti. Zato je nedela tudi spomin na naš krst. Škroplenje z blagoslovljenov vodov nas spomina na njega. Nedela je zaistino den triedinoga Boga, spomin Njegove lübezni do naših düš, ki jih je tak visiko povzdigno pri sv. krsti. Düša naj si prav v nedelo pri sv. krsti dobleno milost pomnoži ali če jo je zgübila, pa nazaj pridobi, da bo živoča v božoj milosti dosegnola cio: gledanje Boga v nebesaj.

Kak pa moramo dostojno obhajati nedelo? Sveta Cerkev je sama določila, ka ne smemo i ka smo dužni včiniti. — Najprle, nedela mora biti zaistino ne — dela, to se pravi, da telovnih del ne smemo opravlati. Opravljanje telovnih del v nedelo dugši čas je smrtni greh. Če smo skrbeli za telo šest dni, bomo ja eden den za düšo, ki je neizmerno več vredna. Če v tjedni pridno delamo, nam Bog to delo blagoslovi. Delo v nedelo ne prinese nikomi božega blagoslova. Naopak, prokletstvo! Premisli si, Bog ti vse da, ti pa Njemi nikaj ne bi? Če misliš, ka maš za telovni žitek v tom, ka v nedelo delaš, kakši hasek, ne pozabi, da maš za düšo neizmerno vekšo škodo.

Sveta Cerkev tudi zapovedavle, ka smo dužni v nedelo včiniti. Posvetiti jo moramo s tem, da se vdeležimo bože službe. Glavni del bože službe je sv. meša. Kak modro je Cerkev včinita, kda je zapovedala, da se mora vsaki vernik vdeležiti sv. meše. Človek, kda v tjedni na poli dela, vidi, kak je odvisen od svojega Boga. Dobro zna, da je lejko ves njegov trüd v par minotaj vničeni. Vidi, da brez božega blagoslova sam nikaj nemore. Vidi tudi, kak dober i daroviten je Gospod. Zato Ga trbej hvaliti, prositi i se njemi zahvalüvati. Glavno dejanje, s šterim se Bog najbolje časti, je sv. meša; časti se najmre po Sini Jezuši Kristuši. Sv. meša je tudi delaven den, nego te se je večini nej mogoče vdeležiti. Te je mešnik sam zastopnik vernikov pri Bogi. V nedelo se pa vsi verniki zberejo v cerkvi, da sküпно z dühovnikom opravljajo sv. mešo, ki je najpopolnejši način božega češčenja. Verniki se svetešnje oblečejo, ar idejo pred vse-mogočnoga Krala. Vsi se zberejo okoli dühovnika — domačega župnika — ki opravlja v njihovom imeni sveto daritev. Verniki

naj ne gledajo samo zraven ali opravljajo svoje pobožnosti, ne, z duhovnikom naj sodarüjejo sv. mešo. V začetki naj požalüjejo svoje grehe, s šterimi so v tjedni Boga žalili. Nato naj prosijo z duhovnikom, poslüšajo list i evangelij, darüjejo po mešniki svoja dela i trpljenja Bogi, Ga častijo povzdignjenoga v belojo hoštiji i ga sprejmejo v srce pri obhajili. Tak bodo najprimernejše počastili Boga i si spravili milosti za düšo. Reči lista, evangelija i predge naj si zapišejo v spomin i srce, da bodo iz njih zajemali celi tjedan moči za življenje düše, da jo posvetne skrbi ne vmorijo.

Če bi se katoličani navčili ceniti sv. mešo, te pač ne bi opüščali te nedelske dužnosti. Celó z veseljom bi čakali nedele, da pridejo i se zberejo vsi okoli duhovnoga oče župnika i se ž njim pri svetoj daritvi približajo Bogi. Nemški se nedela zove „Sonntag“, sunčni den. O, spoznajmo sunce nedelskoga dneva, sv. mešo, te bo zaistino za nas nedela sunčni den v düšaj. Zato se spoznajmo s sv. mešov i se je prav vdeležüjmo.

Žalostno je, da so med katoličani mnogi, ki brez vekšega vzroka pogostokrat opüščajo nedelsko mešo. So, žao, tüdi takši, ki idejo samo na Božič i Vüzem v cerkev ali šče pa te ne. Kakša nemarnost za düšo! Tak malo Bog terja — samo edno vöro na tjedan — pa šče toga Njemi neščejo dati. Ženejo na priliko, zajtra na pašo, mešo opüstijo. Düša je vendar prva! Ali ne bi mogli po meši gnati na pašo? V šteroj fari sta dve meši, tam skoro vsaki vernik lejko ide k meši. Vsakši neopravičen izostanek od meše v nedelo je veliki greh. Če poznaš koga, ki opüšča sv. mešo, navči ga ljubiti presveto daritev, da bo začeo redno hoditi v cerkev. Lübezen do bližnjega, njegove düše zahteva, da ga povčiš i opomeneš.

Nedela je cela Gospodov den, tüdi odvečera. Što more, naj ide k popoldnešnjoj božoj slüžbi: krščanskomi navuki, litanijam, sv. čisli ali križnoj poti. Nekda so bile naše cerkve tüdi odvečera pune pobožnih vernikov. Kak žalostno prazne so pa zdaj! Ali je dnesden ne potreben navuk od naše svete vere? Ravnotak kak inda! Ali ne potrebüjemo Marijine priprošnje? Kak nam je vendar potrebna! Težko je včasih iti zavvlo vročega ali mrzloga vremena, nego prikažimo Bogi malo žrtev, zatajüvanje.

Nedela je Gospodov den. Zato si vzemi v roke sv. pismo, katekizem, življenje svetnikov, pobožno čtenje sploh. Tvoje misli nej bodo obrnjene proti Bogi. Nedela je najprle za Boga, potem šče komaj pride na vrsto telo. Dovoljeno je pošteno kratkočasje i razvedrilo. Potepanje po krčmaj, plesi, pijanstvo i drüge nepoštene poti so proti svetosti nedele.

Velike nevole nas mantrajo. Ali smo pa ne krivi toga tüdi mi sami, ar nam je nedela ne to, ka bi nam morala biti: Gospodov den. Premislimo si to!

Krščanski navuk i življenje!

Splošno od vere.

Na zemli nega popune sreče.

Vsaki človek bi rad bio srečen; to je naravno nagnenje i teženje vsakoga človečega srca. Nikaj človek ne išče tak i za nikoj se telko ne trüdi, kak za to, ka bi srečen bio.

Ete svet nam prave, istinske sreče dati nemre. Sreča naimre more biti prava, istinska i neminliva; toga pa ete svet ne zmore, ár je na sveti vse minlivo.

V kom pa človek išče na etom sveti svojo srečo? To pitanje razvozljajmo, pa bomo včasi vidili, ka nas svet nemre zadovoliti. Svet ma samo troje: Edni iščejo svoje blažensto v zemelskih rečaj, v bogastvi; drugi v česti i diki etoga sveta; tretji pa v vživanji. Vse trojno je pa samo bole navidezno, kak istinsko; vse trojno je samo zemelsko-minlivo; vse te tri reči mogoče zadovolijo nikelko naše telo, düše pa nemrejo nikdar zadovoliti. „Düša pa ravnotak potrebüje hrane, kak telo; düše pa nemre zadovoliti kakša snov, ravnotak, kak tela ne düševna reč!“ (Ketteler.) Zato Kristuš lepo pravi: „Što bo pio z te vode, bo ponovno žeden!“ Jan. 4. 13. Zemelske dobrote, — kakti bogastvo, česti, vživanje itd. — že včasi same zagrenijo človeče življenje. „Konec veselja je jokanje“. (Preg. 14. 13.) Kelkokrat to božo reč vidimo, ka se spunjava nad tistimi, ki so svojo srečo iskali v bogastvi i so na konci postali najvekši sirmacije; ki so svojo blaženost iskali v slavi, pa so končali v sramoti i ponižanji; ki so vživali svet, i na konci pa morejo delati britko i težko pokoro. — Zemelske dobrote so spodobne trnji; ki se na nje navezüje, si ravnotak nakopavle britkost, kak tisti, ki močno stiskavle trnje! (Sv. Janoš Zlatovüsti.) — Kak se vsaka sladka voda zleva v osoleno morje. ravnotak se sladkosti sveta spremenijo sledkar v britkosti. (Sv. Bonaventura.) Vživanje sveta je spodobno čemernomi sadi, ki se na prvi pogled vidi za prvovrstno hrano, po vživanji pa povroči velke bolečine i mnogokrat smrt. (Segneri.) Ob smrti je vsemi konec. „Svet mine i njegovo poželenje!“ Sv. Jan. 2. 17. Zato pa pametno i zveličavno modrüje Salamon krao: „Ničemurnost ničemurnosti i vse je ničemurno.“ (Preg. 1. 2.)

„Ničemurnost (prazno, nikajvredno.) je spravljanje kinčov i vüpanje v nje. Ničemurnost je letati za častmi i se na nje zanašati. Ničemurnost je slediti poželenji tela i poželeti to, za kaj se bomo mogli sledi težko pokoriti. Ničemurnost je želeti si dugo življenje, ne se pa brigati za pošteno življenje. Ničemurnost je gledati samo na zdajšnje življenje i ne misliti na prišestnost. Ničemurnost je skrbeti za to, ka naglo mine i se ne trüdit i za tisto ka večno trpi. Spomni se, ka se oko ne zadovol i s pogledom, niti vüho s poslušanjom!“ (Sv. Tomaž Kemp. 1. 4.)

Zato zemelske dobrote so ne zato, ka bi nas osrečile, ár nam

toga dati nemrejo, nego, ka bi nas pomagale k večnomi zveličanji. Zato pa nesmimo svoje sreče iskati v njih, nego potom njih jo iskati tam, kde jo lejko najdemo i zadobimo, pri Bogi. — Bog je naš cio, naša večna sreča, blaženost i popolna zadovolnost. „Nemirno i nesrečno je naše srce, dokeč ne počiva v tebi, o Bog“. Te reči je zapisao sv. Avguštín, ki je na sveti vse probao, tüdi globočino grešnosti. Iz svoje žalostne izkušnje je zapisao to veliko istino, za to njemi võrvlímó! —

Stvari etoga sveta nas teda nemrejo zadovoliti, niti popu-noma, niti stalno, ar so ne za to stvorjene. Zato mi niti nesmimo v njih iskati svojega namena, nego samo šker, sredstvo: „Celo bože stvarstvo, i vsaka stvar je samo stuba, štera nas pela k Bogi“. (Wen.) Stvari so spodobne žveplenki, štera je orodje, ka si prižgemo svečo. Če jo predugo držimo v roki, nas požgé. Ravnotak zemelske dobrote so orodje za pridobitev večnoga zveličanja; što jih pa preveč drži, ga večno skvarjenje rani. (Wen.) Zato modro sklepa sv. Ignacij loyolanski: Ka telko nücajmo stvari, kelko nas pomagajo k zveličanji; nikaj več i nikaj menje... „Tak moremo živeti na sveti, kak če nebi živeli na njem“. (Kor. 7.31.)

(Dale)

Življenje bl. Device Marije, Matere Bože, naše Kralice.

Prva knjiga.

7. Rojstvo prečiste Device. — Od milosti, ki jih je naskori dobila. — Njeno sveto ime.

8. septembra je Marija zaglednola svetlost sveta, najmre po devetih mesecaj, kak njoj je bila podeljena presveta düša. Gda se je s. Ani približala võra roditve, je bila napunjena z radostjov Düha Svetoga. Z njov vred se je vzradüvalo tüdi detece Marija, tak ka je ne občütílo naravnoga prihoda na svet. Marija se je rodila čista, lepa, puna milosti. Dokaz, ka je prišla na svet prosta i slobodna od zakona i brez kazni greha. Ar je bila na bitje gledoč takša kak drüga Adamova deca, zato se je te dogodek zvršo v posebnih okolščinaj i miloščaj. Ta božanska zvezda zorjanska, predhodnica dneva, se je rodila v vnóci, ob dvanajstoj võri i je začnola deliti noč Staroga zakona od dneva milosti, ki se je zorio. Marijo so povili v plenice. Tisto, šteroj so vse žele bile v Bogi, so zamotali kak vsakše drügo dete. S tistov, ki po modrosti prekaša srčne angele i lüdi, so ravnali kak z drüгим nevolnim novorojencom. Liki s. Ana je ne dopüstila, ka bi tihinske roke varvale dete. To je mogla včiniti, ar je ne bila podvržena teškočam roditve kak drüge matere. Vzela je deklčkico v svoje naročje i jo prikazala Vsevišnjemi z velikov prisrčnostjov i s skuzami, govoreča v srce: „Gospodne, šteroga modrost i vsemogočnost je neizmerna, Stvoríteo vsej stvari, prikažujem

Ti sad, ki sem ga dobila od Tebe, z večnov zahvalnostjov, da si mi ga dao, ar sem ga ne zaslužila. Naj se godi tvoja sveta vola nad materjov i hčerkicov, milostno se zgledni na nas z nedostopnoga prestola tvoje Slave. Na veke bodi blagoslovljeni, ar si obogato svet s tak divnim, tebi tak prijetnim stvarom, v šterom si pripravo šator i hižo večnoj Reči.

Čestitam svojim starišom, prorokom i v njih celomi človeštvi na poroštvi, štero si njemi dao za odrešenje, kak naj se oponašam proti toj, štero si mi dao za hčer, čigli sem nej vredna, da bi njoj bila službenica? Ali se naj vūpam doteknoti prave „škrinje zaveze?“ Razsvetli me, Gospod moj i vladar, da spoznam tvojo sveto volo i po njoj delam, ka sam svojoj hčeri dužna!

Z notrašnjim navdehnjenjom njoj je odgovoro Gospod, naj nazvūna svoje dete drži kak svojo rodno hčer, ali v srci naj goji dužno poštūvanje do nje. Hrani i vzgaja ga naj kak prava mati. Gda je Ana kak druge matere kūšūvala svoje dete, je nikdar ne pozabila na dužno čast. Angeli čuvari i vnogo drugih angelov je slavilo sladko detece v naročaj njegove matere. Zabavali so je s nebeskov muzikov, štero je čūla tūdi s. Ana. Jezeri angelov, ki so bili odrejeni za njeno obrambo, so se njoj ponūjali za dvorbo. Pri toj priliki jih je Marija obrvim vidila v telu z znamenjom, od šteroga bom gučala v ednom drugom poglavji.

Včas i po Marijinom rojstvi je bio poslan arkangeo Gabriel k svetim oćakom na pekla trnac, da njim nazvesti to radostno novino. S tem je razveselo pravićne, ar jim je zednim naznano Marijine odlike i milošće, štere njoj je Vsevišnji začao deliti. Gospod je poslao številne vnožine nebeske vojske, ki bodo tisto, štera je bila odebrana za mater večne Reči, s telom i z dūšov nesli v nebo. Angeli so vzeli detece iz naroćja njene matere, napravili slovesno procesijo, v šteroj je prava „škrinja nove zaveze“ odnešena v svetišće Vsevišnjega, Vladara vladarov, gde ednok zavsikdar najde svoje mesto. Angeli so jo že zdaj slovesno priznali za svojo vladarico i v njej častili Mater onoga, ki je meo postati glavlar angelov. Kak hitro so jo prinesli v nebo, je Marija spadnola pred prestol Vsevišnjega, da se njemi klanja. V predpodobi se je to dogodilo, gda je Betsabeja pristopila k Šalamoni, ki je na svojem prestoli sodo izraelskomi narodi. Isto je vćinola oseba večne Reči deklički, ki je bila odebrana za njegovo mater. Zdigne jo na svoj prestol, posadi jo poleg sebe, da njoj ime i dostojanstvo svoje Matere i Vladarice vsega stvorenja. Marija je pa ne znala za namen i skrivnosti teh milosti. Tūdi zdaj je dobila nove milosti i dare. Marija je obrvim jasno i blaženo gledala sveto Trojstvo. Pri toj priliki je angelom bilo odkrito, da so vse tri osebe presvetoga Trojstva od vekomaj odredile presvetivi imeni Jezuš i Marija za Sina i Mater njegovo. S prestola zadoni glas večnoga Oće: „Naša odebranka naj se zove Marija! To ime bodi krasno i slavno! Vsi, ki bodo to ime iskreno i pobožno zazavali, dobijo vnoge milošće. Vsi, ki ga bodo poštūvali i s častjov izgovarjali, bodo potolaženi i okrepcāni.

Vsem bodi to ime tolažba v bolečinaj, blago, s šterim se obogatijo i svetlost, da jih vodi v večno življenje. To bo strašno pekli, "kači"stere glavo i zvojuje zvišene zmage nad glavarami pekla".

Gospod je zapovedao, naj se tüdi s. Ani nazvesti ime njene hčeri, naj se spuni tüdi na zemli, ka je sklenjeno v nebesaj. S poniznov hvalov, štero so angeli davali z najlepšim spevanjom, je Marija sprejela svoje ime.

Sveti angelje, ki so častili i nanovo spoznali na prestoli Vsevišešnjega Marijo kak bodočo Mater Reči i svojo Kralico i Gospo, so pri nazveščeni njenoga imena spadnoli na obraz i hvalili Gospoda zavolo velikih njegovih skrivnosti. Marija je ne znala, zakaj se to dogaja, ar pred vtelovljenjom njoj je ne bila odkrita čast materinstva večne Reči.

Nebeski dühovi so odnesli dete nazaj v naročje njegove matere, šteroj je te dogodek kak tüdi odsotnost hčerke ostala skrivnost. Njeno mesto je zavzeo dotečas angeo v zračnom teli. Isto vreme je s. Ana bila zanešena v globoko razmišlanje, v šterom so njoj bile odkrite velike skrivnosti od časti bože Matere: vse to je čuvala v globini svojega srca. Osem dni po rojstvi je izišla iz nebes vnožina najlepših angelov. Nosili so grb, na šterom se je bliščalo ime Marija. Nazvestili so s. Ani, da je ime njene hčeri Marija, to je odredila boža Previdnost, tak naj jo zoveta Joakim i Ana. Ana naznani to novino Joakimi. Te se je silno zradüvao. Pozvali so prijatele i dühovnika pa so njoj slovesno dali ime. Te čas so igrali angelje, ali godbo sta čüle samo mati i hči. Tak se je zvršilo rojstvo Marijino.

Slavno je rojstvo Mozeša zavolo lepote i miline deteta, ali proti rojstvi Marije je to rojstvo prazno, slabo i malo. Tüdi slavno, radostno rojstvo Ižakovo bi se moglo tomi prisposodobiti, tüdi radost, ki jo je občütila Lamek, gda se je narodo Noa (mir), liki niti to je ne slika onoga zazavanja i veselja pri Marijinom rojstvi, ar vsa ta rojstva so bile priprave, da se rodi prava „Škri-nja zaveze“, ki sprejme novoga i pravoga Noa (Mir). „O srečno rojstvo, o blaženo rojstvo, ti si najveksa sladkost presvetoga Trojstva, radost angelov, krepčilo grešnikov, veselje pravičnih, velka tolažba svetih, ki jo iz predpekla gledajo!

O dragoceni i sijajni biser, ki si v prostoj zemelskoj školki zasijao Sunci! Vzvišeno dete! Komaj so zemelske oči tebe malo razpoznale pri svetlosti sveta, a ti že nadvišuješ v očaj najvišišega Krala i njegovoga dvora v časti i veličini vse, ka je ne Bog! Naj te slavijo vsa stvorenja, vsi narodi naj spoznajo tvojo miloščo i lepoto! Zemla naj razsvetli tvoje rojstvo! Radost naj zavlada med lüdmi, ar se je rodila tista, ki spuni praznoto, štero je povzročo prvi greh. Premoč tvoje dobrote proti meni naj bo veleslavlena i zvišena, ar jaz sem samo najmenši zemelski črv, prah i pepeo!“

Cerkveni glasi.

Spravišče Olt. Svestva, ali euch. kongres se je vršil v Mariboru 8 i 9. septembra, šteroga je obiskalo nad 40 jezero ljudi. Nešteti jezeri so si očistili duše pri svetoj spovedi i je okrepili na novo jakostno življenje po sv. prečiščavanji, Slovesno sv. mešo so služili przv. g. knezoškof, ap. administrator Slov. Krajine, Dr. Tomažič Ivan Jožef. Oni so tudi predgali od Jezusa v Olt. Svestvi, ka je naša pot, pravica i življenje. Iz Slov. krajine je priromalo okoli 600 oseb na kongres v Maribor, 270 jih je šlo peški, štere je vodo g. Jerič Ivan, lendavski dekan. Prezvišeni gospod knezoškof so našo procesijo sami pozdravili i blagoslovili v stolnoj cerkvi. Nepozabno lepi dnevi so to bili v službi Jezušovej. Naša skupna pesem je povsod zbúdila veliko pazko i žela toplo zahvalo.

Nova meša. Sept. 23. je prikazao v Dokležovji svojo prvo sveto mešo Vsegamogočnomi č. g. Kovačič Alojz, salezijanec. Predgao je novomešniki dokležovski rojak, g. Jerič Ivan, dekan, manuduktor pri sv. meši so njemi pa bili g. Vadovič Rudolf, beltinski blebanoš.

Vatikanski grad. Najnovejše reči Sv. Oče pape od kat. akcije. Sv. Oča so sprijali v avdijenco v Kasteli Gondolfi devetsto možkov, članov kat. akcije iz albanske pušpekije. Na zemlišči te pušpekije stoji letno bivališče Sv. Oče — Kastel Gondolfo. Sv. Oča so po pozdravi spregovorili par reči od kat. akcije. Kat. akcija šče od laika, da sodeluje v hierarhijskom apostolati Cerkve. Da se more ta naloga vršiti, je potrebno, da se za to odgobjo ljudje. Tu se morajo včiti vsa živlenska pitanja z vseh gledišč — a vsikdar v svetlosti krščanske misli. Ne so izključena tu niti socijalna gledišča. V sveh stvareh mora vladati krščanski premislek i zakon Gospodov. Avdijenca se je končale z papovim blagoslovom.

Tabetsu. (Japanska) *Štirideset letnica plodnoga dela trapistov.* Mons Berhoz, pušpek Hakodate v severnom deli Japanske je naselo v svojo pušpekijo l. 1894. prve trapiste misijonare iz samostana Brique v Normandiji. V tom samostani je živo mladi redovnik po imeni oča Gerardo, šteri se je navdušo za misijonarsko delo i je z dvema tovarišoma odišeo iz Francije v Japansko. Pušpek njim je izbrao za prebivališče obmorski kraj Tobetsu, gde je živelo samo nekaj ribarskih družin, drugi nišče ne mogeo tu ostati, ar so bila zemlišča nerodna. Japanska vlada je bila vesela, da se šče tu što naseliti, pa je pušpeki podelila 300 hektarov te nerodne zemle. Oča Gerard, bister po pameti i močen po teli, se je s svojima dvema tovarišima iz Francije i štirami iz Kine podao na to težko delo. L. 1911. je štela trapistovska družina v tom kraji 40 članov. L. 1926. je bio odpreti drugi samostan na jugu i Kyushu. Dnes je 70 trapistov v Tabetsu-i i 30 v Sedenbarmi.

Misijoni.

Slovenski trapisti v Afriki.

Visiko gori v afriških gorah na Malom Atlasi so se nastanoli trapisti iz našega Rajhenburga. Njuva naselbina leži 75 km od mesta Alžira na robu severne Afrike. Tam je ne več takša vročina, kak je na severi; pozimi je celo občutno mrzlo. Kraj je primeren za podelstvo. Rado zraste sadje i tudi trs da jako dobro vino. Posebna dobrota toga kraja je, ka ne zmenka vode. Prebivalci teh krajev so Arabci, ki so jako siromašen narod. Po veri so muslimanje i majo ešče svoje navade i šatringe. Kak vsikdar vsakomi je bio začetek žmeten, je tudi tem redovnikom žmeten. Dobili so jako veliko posestvo, iz šteroga se bodo preživlali. Dosta težav bode trbelo premagati, dokeč bo vse tak vrejeno, ka de njim teklo življenje mirno i tiho naprej. Ali to se bo skoro zgodilo.

Kakši namen ma nova naselbina? Redovniki ščejo s svojov molitvijov i z zatajüvanjom sprostiti božo milost na afriško zemlo. Ob drugim pa majo želo vplivati na domačine okoli sebe. Dosta je tü muslimanov, ki se dajo težko spreobrnoti. Zgled njim bodo davali v pobožnosti i v zatajüvanji. Dosta se da pri teh ljudih napraviti z dobredelnostjov. Ar so gospodarsko jako zanemarjeni, jim ščejo redovniki tudi v tom pomagati. Navčili je bodo, kak se obdelüje pole i kak se s pridelki ravna i spravi v penez. Vse to bo vplivalo v dühovnom pogledi na nje. Potem bodo začnoli tudi s šolov i z zidanjom cerkve (zdaj majo patri samo kapelico v hiši.) Trda so muslimanska srca, a vsi trdijo, da jih bo mogoče na te način, neposredno, pridobiti. Mladoj slovenskoj naselbini želemo, da bi izvrstno uspevala.

Plemeniti trgovec.

Piše Jožef Kerec S. S.

Gda sam se zadnjič vračao z jüga, sam se seznano z jako uglednim trgovcom; dugo sva se razgovarjala od več reči. Jako ga je zanimala moja duga brada i moje pozvanje. Začnola sva se razgovarjati od nemrtelnosti düše i od povračila dobrih i slabih del v večnosti. Po dugšem razgovori se je vdao i pripoznao, ka mam jaz prav. Osvedočo se je, ka je naše misijonsko življenje edna sama velka žrtev za nemrtelne düše i za blaženost bližnjega. Spoznao je, kak se žrtvüjemo za blaženost düš v vednoj smrtnoj nevarnosti, v pomenjanji i zatajüvanji. Spoznao je pa tudi, ka je naša trgovina bole zasližna i nosi več dobička kak njegova. Sprevido je, ka vsi, šteri se trüdjio samo za ete svet, mečejo, ka pridobijo, v lüknjasto dno vü i se je zgübilo.

Mož je od toga te dale čase premišlavao i za kratek čas se páli javo za razgovor. Dugo vsa gučala od večnosti i nebes. To ga je tak genolo, ka je drugi den vse svoje premoženje razdelo med rodbino i sirmake. Šteo se je vsega posvetnoga znebiti i postati s Kristušom siromak. Zdaj dela pokoro. Gda prestane presküšnja, ga pošlem med novince.

Plemeniti mož! Meo je ugled, trgovina njemi je dobro nesla, a komaj je čüo od nebes, od minlivosti vsega zemskoga, je že zapüsto vse, se vsemi odpovedao, ka bi bio s Kristušom v večnosti neminljivo bogat.

To so nasledüvanja vredni zgledi! Daj Bog, ka bi te plemeniti mož meo dosta naslednikov.

Italija. Že nekaj let prirejajo Italijani Misijonski den betežnikov. Na te den naj betežniki po bolnicah i družinah darüjüje svoje trpljenje i bolečine za uspeh misijonov. Lani so dosegnoli veliki uspeh. Te den je bio organiziran v 200 ital. pišpekijaj i se ga je vdeležilo 260 jezero betežnikov. Letos se je vršo na Risale. Kardinal Pacelli je izrazo želo sv. Oče, ka bi se takši dnevi priredili tudi po ostalih deželah katoličanskoga sveta.

Pariška družba za zvünešnje misijone. Ta družba, ki dela že 275 let za razširjenje božega kralstva na zemli, je izdala l. 1933. zanimivi pregled svojega dela: krščenih je bilo 43.366 poganov; poganske dece v smrtnoj nevarnosti 112.643 i dece krščanskih starišov 67.586; poleg se je spreo-

brnole ešče 518 krivovercov. Zdaj ma ta družba v oskrbi 38 misijonskih okolišov. V vseh teh krajeh je poganov 211 misijonov 694 jezero 482. Število krstov i spreobrnjenj na Japonskom je malo, a bodočnost obeta boljše čase. Mesto Tokio ma zdaj 5.753.302 stanovnikov, a katoličanov je v mestu samo 8 jezero. Misijoni na Koreji se lepo razvijajo. Zdaj, gda se je vrno v Mandžurijo mir, je tam omogočeno uspešno delo. Lepe uspehe je dosegnola družba v Končinčini v Kambodži i v Tonkini, na polotoki Malaki i v Birmi.

Število katoličanov v okoliši pariške družbe za zvüenešnje misijone znaša 631.781. Družba ma 48 cerkvenih dostojanstvenikov, 1 jezero 46 dühovnikov, to je edna desetina vseh dühovnikov, ki delüjejo v misijonih; ž njimi je 617 redovnikov i 6 jezero 793 redovnic. Dale ma družba 6.086 cerkev i kapei, 2.538 katehistov, 2.994 šol z 170.378 vučenci, 347 sirotišnic z 20.304 dece i 133 bolnic, zavetišč, tüdi za gobavce.

Katoliška akcija v misijonaj. V okrajji Taišem v provinci Šekiang ne bilo med 185 jezero prebivalci ešče niednoga kristjana. Pokrajina je odrezana od ostaloga sveta. Vsi posküsi misijonarov, da bi se tam nastanoli, so bili zobston. Zato je lazarist domačin Sing poslaol ta dobroga kristjana, šteri bi pripravlaol pot misijonarom. Sprejela ga je edna družina, poslüšala njegove reči i začnoli so se včüti katekizmuš i molitvi. Zdaj je mogeo priti misijonar, Sprejela ga je k sebi družina, štere poglavar je star je 27 let i je z ednim poglavar vesi. Te človek guči zdaj vsikdar od sv. vere i se vsikdar pred jelom prekrüža. 15 peršon te družine sprejme sv. krst; k sv. krsti se je priglasilo ešče 40 drügh.

Prva Japonka — Karmeličanka. 18. aprila 1934. je bila sprejeta k karmeličankam prva Japonka, sestra Elizabeta sv. Trojstva, hči barona Ogo-mašija, edna najstarejših rodbin carskoga dvora.

Pri slovesnosti preobleke je bio navzoči sam tokijski nadpüšpek. Obetajo se ešče nadalna pozvanja, če bodo sredstva, ar je samostan komaj 1933. leta ustanovlen.

Japonska: Spreobrnjenje odličnoga moža. Dnevno časopisje je prinelo novico, ka je postao Muto Sanji, šteri je bio jako znani na poli trgovine, štampa i politike, žrtve atentata. Edna njegovij hčeri ga je pregučala, ka se je pred smrtjov dao krstiti. Ta hči je katoličanka i je bila vzgojena v katoličanskom zavodü pri redovnicah, zdaj je žena generalnoga japonskoga konzula v Mandžuku. Njeni oča se je že prle zanimao za kršćanstvo i je prešteo knigo „Vretina istine“, štero je spisao p. Drouart i jo na Japonskom jako v česti majo. Njegovo spreobrnjenje je vzbüdilo po vsoj Japonskoj velko pozornost.

Amerika: Vztrajen apoštol. P. Moorman S. J., ki so ga Indijanci, med šterimi je 9 let delüvao, imenüvali Beli orel, se je l. 1929. naselo v South Kinloch-u (Missouri) sredi 6000 zamorcov, šteri so pripadali 32 protestantskim sektam. Med njimi je najšeo samo 20 katoličanov.

Lüdje so ga nezavüpno sprijali. Pri sodišči so trikrat zahtevali, da mora oditi. A sodišče je njihovo zahtevo zavrnolo. Misijonar je ustanovo šolo, lüdsko kühinjo i si je hitro pridobo njihovo naklonjenost. V zadnjih treh letaj se jih je že spreobrnolo 131 in 48 se jih je pripravila na sv. krst. Prišle so tri redovnice i odprla se je drüga šola. Leta 1929., je misijonar razdelo mesečno 40 obhajil v leti 1933 pa že 768. Požrtvovalno delo vsikdar rodi sad.

Zahvala. Zahvalim se blaženoj prečistoj Dev. Mariji i sv. Maloj Treziki, ka sta mi sprosilie zdravje roke brez operacije, gda so doktorje povedali, ka samo operacija pomaga. —
Kovin, Hajdinjak Izidor.